

високо мѣсто е направена хубава градска градина. Отъ тукъ градътъ има много хубавъ изгледъ.

Дупничани иматъ хубаво класно училище. Иматъ сѣщо и нѣкои нови основни училища. Научихме се, че въ скоро врѣме ще си построятъ и театръ.

г. Дупница има 11,230 души жители. Тѣ се занимаватъ съ земледѣлие, а особено съ произвеждане на тютюнъ. Богатата околностъ на града и неговото мѣстоположение—на пътя за Македония—обѣщаватъ му за напрѣдъ още по-добро бъдаще . . .

На слѣдующия день тръгнахме за гр. Радомиръ. Той е малкъ градецъ, расположенъ на равно мѣсто. Отдалечъ се забѣлѣзватъ високи и хубави къщи.

Слѣзохме на станцията. Погледътъ ни бѣ спрѣнъ на хубавата радомирска женска носия. Тукъ женитѣ носятъ черенъ сукманъ, окрасенъ по краищата съ разноцвѣтни шарове. Отгорѣ носятъ едно кожухче, подплатено отпрѣдъ съ бухнали червени кожи. Отъ ржкавитѣ и политѣ се подава тънка бѣла риза, пришита съ бѣли тантели. А прѣстилката е тъкана съ чудесни пѣстри шарове . . . На шията виси нанизъ отъ стари монети. Хубава, гиздава е носията на радомирчанки!

Тренътъ бѣ готовъ за тръгване. Слѣдъ два три часа и ние бѣхме вече въ хубавата наша столица София.

Никога прѣзъ живота си нѣма да забраво тѣзи прѣлѣстни мѣстности, за които накраткъ ви разказахъ. Да, малки читатели, нашето оте